

A hírek főutcája

KEDVEZMÉNY A MAKÓI HAGYMATIKUM GYÓGYFÜRDŐBEN AZ OEP ÁLTAL FINANSZÍROZOTT KEZELÉSEKBŐL!		NEM MAKÓI lakosoknak 15 alkalom önrészből 5 alkalom önrészt a fürdő biztosítja!	 Minimum 2750 Ft kedvezmény!		Érvényes: 2018. december 31-ig. Fürdőorvosi rendelés minden hétköznap 13.00 és 19.00 óra között. További információk: hagymatikum.hu
--	--	--	---------------------------------	--	---

Kezdőlap > Kultúra > A Vásárhelyi Szociáldemokrata, Aki Nemet Mondott Rákosinak

A vásárhelyi szociáldemokrata, aki nemet mondott Rákosinak

📅 2018.10.25. 💬 a hozzászólások lehetősége kikapcsolva

Promenad

A 125 éve született Takács Ferencre emlékeztek az Emlékpontban!

A 125 éve született hódmezővásárhelyi politikus, Takács Ferenc politikai és közéleti munkájáról rendezett tudományos tanácskozást a hódmezővásárhelyi Emlékpont. Mint azt Miklós Péter, a közgyűjtemény intézményvezetője, a Tornyai János Múzeum igazgatója elmondta, Takács Ferenc a huszadik századi történelem színes egyénisége, aki az országos politikai szerepvállalása mellett Vásárhely mai fogalmaink szerinti önkormányzatában is több évtizedig meghatározó szerepet töltött be.

Takács szociáldemokrata, baloldali elkötelezettségű politikus volt, akinek 1919-es tapasztalatai azt mutatták, hogy a kommunista párt elpusztítja a baloldaliságot és a demokráciát, ezért ellenezte 1948-ban a szociáldemokrata és a kommunista párt egyesülését. Miközben Hódmezővásárhelyt képviselte, a nagypolitikában is szerepet vállalt, vezette az iparügyi tárcát, s dolgozott földművelésügyi államtitkárként és árvízvédelemért felelős kormánybiztosként is.

Miklós Péter a konferenciára érkezetteket köszöntve felhívta a figyelmet, hogy a tudományos tanácskozás két előadója, Presztóczki Zoltán, a Csongrád Megyei Levéltár hódmezővásárhelyi munkatársa és a szegedi levéltárban dolgozó kollégája, Zeman Ferenc közösen dolgozik az Emlékpont gondozásában jövőre megjelenő kötetben, amely a 125 éve született politikus tevékenységét tárja az olvasók elé.

A tanácskozást a Csongrád Megyei Kormányhivatal vezetője, Juhász Tünde kormány megbízott nyitotta meg, hangsúlyozva, hogy a konferenciát szervező közgyűjtemény az országban egyedülként nemcsak bemutatja, de folyamatosan kutatja az 1945 és 1990 közötti múlt helyi eseményeit a holokausztól a málenkij robotig, a hatvankét évvel ezelőtti forradalomtól a Kádár-korszak büntetteiig, amelyek valamennyi vásárhelyi család életét befolyásolták. S ezek sorában az október 24-i konferencián a kiváló vásárhelyi politikus, Takács Ferenc pályafutásáról kaphattak hiteles képet az érdeklődők, aki olyan időszakban vállalt politikusi szerepet, amelyben nehéz volt becsületesnek, szavahihetőnek és megvallott értékrendjéhez hínek maradnia, s bár kérték, majd kényszerítették, mégsem lett kommunista kollaboráns.

Takács Ferencet szociáldemokrata politikusként ismerte meg Hódmezővásárhely, s így robbant be az országos közéletbe is – fejtette ki előadásában Marjanucz László, a Szegedi Tudományegyetem Modernkori Magyar Történelmi Tanszékének tanszékvezető egyetemi docense. Már tizenhét évesen elkötelezte magát a szocialista gondolat mellett, tagja volt a Hódmezővásárhelyi Nemzeti Tanácsnak, majd a tanácsköztársaság kikiáltása után a várost irányító, szűkebb népi direktóriumnak is. S bár nem értett egyet mindenben az akkori ideológiai tételekkel, a baloldali program megvalósításában látta a szegény néptömegek felemelkedésének egyetlen esélyét. Azonban nem fogadta el az osztályharc létjogosultságát, inkább a társadalmi békében megvalósuló kiegyenlítésre törekedett a szorgos munkavégzés eszközével.

Palasik Mária, az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára osztályvezetője az 1944 és 1949 közötti magyar parlamentek szociáldemokrata képviselőinek sorsát vizsgáló előadásában rámutatott: ebben a frakcióban volt a legtöbb szakmunkás végzettségű képviselő, a legkevesebb diplomás, míg gazdálkodó egyáltalán nem volt közöttük. A szociáldemokrata párt sorsában jelentős törést hozott Marosán György és Szakasits Árpád 1948-ban végrehajtott puccsa, amikor a frakcióból kizárták azt a harminchárom képviselőt, akik elleneztek a kommunista párttal történő egyesülést, ezután nem volt akadály a Magyar Dolgozók Pártja létrejöttének. A szociáldemokrata politikusok hittek a demokratikus Magyarország felépítésében, csalódásuk ezért is volt fájdalmas.

Presztóczki Zoltán, a Magyar Nemzeti Levéltár Csongrád Megyei Levéltára Hódmezővásárhelyi Levéltár munkatársa előadásában Takács Ferenc törekvéseit mutatta be, amelyek egyik célja a gazdasági cselédek és törpebirtokosok érdekeinek képviselete volt, s vált fontos helyé a mai Dr. Rapcsák András utcán található épületben működött Munkásotthon, amelyben nemcsak politikai és szakszervezeti gyűléseket tartottak, de számos kulturális eseménynek is helyt adott közösségi tér.

Zeman Ferenc, a Magyar Nemzeti Levéltár Csongrád Megyei Levéltára munkatársa a konferenciát záró előadásában szólt Takács Ferenc hódmezővásárhelyi tevékenységéről, amikor a szovjet megszállást követően támogatta Kiss Pál tűzoltóparancsnok polgármesterré való kinevezését és segítette a közrend fenntartásában végzett munkáját, s arról, hogy iparügyi miniszterként hogyan igyekezett óvni a magyar ipari tulajdont, próbálva például az Egyesült Izzó berendezéseinek Szovjetunióba történő szállítását megakadályozni. Földművelésügyi államtitkárként a Dániában látott példa alapján az önkéntes szövetkezetek megalakítását szorgalmazta, míg árvízvédelmi biztostként a Dunába és Tiszába robbantott hidak kiemelésével igyekezett elejét venni a jeges ár károkozásának.

A kommunista párt a kiscgazdák „felszalámizása” után a szociáldemokraták ellen fordult, s mikor Takács látta lehetőségeinek beszűkülését, visszatért Vásárhelyre gazdálkodni. Özvegye visszaemlékezése szerint Rákosin itt hívatta a „torony alá”, s miután nem vállalta, hogy köztársasági elnökként Tildy Zoltán utódja legyen, koncepciós perbe fogták, s bebörtönözték. A börtönök alatt szerzett betegsége miatt az 1955-ben történt szabadulása után kórházba került, s bár megindult ítéletének felülvizsgálata, 1956. május 13-án elhunyt. Bár végső búcsúztatására a vásárhelyiek nagy tömege ment el, a városházára mégsem került ki a fekete lobogó. Emlékét ma Vásárhelyen utcanév és emléktábla is őrzi.

Forrás: Arany-Tóth Attila, közönségkapcsolati munkatárs – Emlékpont